

Sygn. akt I CNP 53/09

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marek Sychowicz

w sprawie ze skargi B. I. – następcy prawnego E. M. B.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Okręgowego w W. z dnia 9 lutego 2007 r.,

wydanego w sprawie

z wniosku C. K.

przy uczestnictwie E. M. B., J. B., C. K., L. K. i T. R.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lipca 2009 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

B. I., występując jako następca prawny uczestniczki postępowania E. M. B., w dniu 27 maja 2008 r. wniosła o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego z dnia 9 lutego 2006 r., oddalającego apelację E. M. B. od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 18 października 2004 r., którym stwierdzone zostało, że C. K. i E. K. nabyli przez zasiedzenie własność nieruchomości opisanej w tym postanowieniu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Stosownie do art. 424⁶ § 1 k.p.c. termin do wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia wynosi dwa lata i biegnie od dnia uprawomocnienia się zaskarżonego orzeczenia. Ponieważ postanowienie zaskarżone przez B. I. jest postanowieniem sądu drugiej instancji, uprawomocniło się z chwilą jego wydania (art. 363 § 1 k.p.c.). Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem tego postanowienia wniesiona zatem została po upływie terminu. Do biegu tego terminu podlega bowiem wliczeniu czas, w którym skargę mogła wnieść poprzedniczka prawna skarżącej.

2. Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna m.in. zawierać wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.) Skarga wniesiona przez B. I. nie zawiera tego elementu

Powyższe okoliczności powodują, że na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. skarga wniesiona przez B. I. podlega odrzuceniu przez Sąd Najwyższy.

Według art. 424⁸ § 2 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia podlega także odrzuceniu, m.in. jeżeli zmiana zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych była możliwa. Od postanowienia zaskarżonego przez B. I. przysługiwała skarga kasacyjna (art. 519¹ § 1 k.p.c.). Zmiana zaskarżonego orzeczenia była zatem możliwa w drodze zaskarżenia go skargą kasacyjną. Okoliczności tej nie zmienia fakt, że uczestniczka postępowania E. M. B. skargę taką wniosła i postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 2006 r. została ona odrzucona.

Sąd Najwyższy postanowił zatem, jak w sentencji.